

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en de samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften

(93/C 262/09)

COM(93) 350 def. — SYN 450

(Door de Commissie krachtens artikel 149, lid 3, van het EEG-Verdrag ingediend op 1 september 1993)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100 A,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2048/88 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 3,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽³⁾,

In samenwerking met het Europees Parlement,

Gezien het advies van het economisch en sociaal comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat de goede werking van de douane-unie en van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, met name met het oog op de voltooiing van de interne markt, een nauwe samenwerking vereist tussen de administratieve autoriteiten die in elke Lid-Staat met de uitvoering van de op deze twee gebieden vastgestelde bepalingen zijn belast; dat een en ander bovendien een doeltreffende samenwerking noodzakelijk maakt tussen de nationale autoriteiten en de Commissie, die belast is met de uitvoering van het Verdrag en de uit hoofde daarvan vastgestelde bepalingen; dat een efficiënte samenwerking op dit gebied eveneens de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap versterkt;

Overwegende dat het derhalve dienstig is de regels vast te stellen volgens welke de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten elkaar bijstand dienen te verlenen en met de Commissie dienen samen te werken om de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften te verzekeren, met name door het voorkomen en opsporen van inbreuken op deze voorschriften en van iedere handelwijze die daarmee in strijd is of lijkt te zijn; dat, ten einde de doeltreffendheid van dit systeem en de uniforme toepassing ervan te waarborgen, deze regels op communautair niveau moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 1468/81 van de Raad van 19 mei 1981 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften in een nauwe samenwerking tussen de administratieve autoriteiten ⁽⁵⁾ van de Lid-Staten en tussen deze autoriteiten en de Commissie voorziet; dat deze samenwerking doeltreffend is gebleken;

Overwegende niettemin dat, gezien de wijzigingen die de interne markt teweeg heeft gebracht en met name de afschaffing van de douanecontroles aan de binnengrenzen van de Gemeenschap, de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1468/81 in het licht van de opgedane ervaring dienen te worden gewijzigd ter versterking van de samenwerking tussen de administratieve autoriteiten die in de onderscheidene Lid-Staten met de uitvoering van de op het gebied van de douane-unie en het gemeenschappelijk landbouwbeleid vastgestelde bepalingen zijn belast; dat het, om redenen van duidelijkheid, dienstig is Verordening (EEG) nr. 1468/81 integraal te vervangen;

⁽¹⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.

⁽²⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. C 56 van 26. 2. 1993, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. C 161 van 14. 6. 1993, blz. 15.

⁽⁵⁾ PB nr. L 144, van 2. 6. 1981, blz. 1.

Overwegende dat de vaststelling van communautaire voorschriften betreffende de wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en de samenwerking van deze autoriteiten met de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften geen beletsel vormt voor de tenuitvoerlegging van de Overeenkomst van 1967 inzake wederzijdse bijstand tussen de douaneadministraties op gebieden die tot de uitsluitende bevoegdheid van de Lid-Staten blijven behoren; dat deze communautaire voorschriften bovendien geen beletsel mogen vormen voor de toepassing van de regels inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken in de Lid-Staten;

Overwegende bovendien dat de algemene communautaire regels tot instelling van een systeem van wederzijdse bijstand en samenwerking tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en tussen deze autoriteiten en de Commissie geen toepassing vinden indien zij met specifieke regelingen samenvallen, tenzij de algemene regels de administratieve samenwerking waarin deze specifieke voorschriften voorzien, verbeteren of versterken; dat, in het bijzonder, de invoering van het douane-informatiesysteem hoegenaamd niet van invloed is op de verplichtingen van de Lid-Staten inzake het verstrekken van informatie aan de Commissie overeenkomstig het bepaalde in de Verordeningen (EEG) nrs. 1552/89 en 595/91, noch op het systeem van de fraudeformulieren die gebruikt worden om informatie van communautair belang te verspreiden;

Overwegende dat het versterken van de samenwerking tussen de Lid-Staten bovendien vereist dat onderzoeken en andere acties tussen hun bevoegde diensten worden gecoördineerd; dat het derhalve onontbeerlijk is dat de Commissie vollediger door de Lid-Staten wordt geïnformeerd;

Overwegende dat de Commissie tot taak heeft toe te zien op de gelijke behandeling van alle economische subjecten, door ervoor te zorgen dat de toepassing van het systeem van wederzijdse administratieve bijstand door de Lid-Staten geen discriminatie tussen de economische subjecten in de diverse Lid-Staten ten gevolge heeft;

Overwegende dat het dienstig is nader aan te geven welke verplichtingen in het kader van de wederzijdse administratieve bijstand op de Lid-Staten rusten wanneer ambtenaren van de nationale administraties van de Lid-Staten in opdracht of onder toezicht van een rechterlijke autoriteit een onderzoek instellen naar de toepassing van de douane- of landbouwvoorschriften;

Overwegende dat de bepalingen van deze verordening de nationale voorschriften betreffende de strafrechtelijke procedure onverlet laten; dat deze nationale voorschriften de wederzijdse administratieve bijstand niet mogen vertragen of beletten; dat het derhalve noodzakelijk is maatregelen vast te stellen die de goede werking van dit systeem garanderen;

Overwegende dat het noodzakelijk is de bevoegdheden van de met onderzoek in een andere Lid-Staat belaste nationale ambtenaren nader te omschrijven; dat bovendien moet worden voorzien in de mogelijkheid dat ambtenaren van de Commissie in zoverre nodig bij een nationaal onderzoek op het gebied van de wederzijdse admi-

nistratieve bijstand worden betrokken en dat de bevoegdheden van deze ambtenaren nader dienen te worden omschreven;

Overwegende dat, ten einde de goede werking van het systeem te waarborgen, aan de gedane vaststellingen en de bij onderzoek in het kader van de wederzijdse administratieve bijstand in andere Lid-Staten of in derde landen verkregen inlichtingen geen geringere waarde mag worden toegekend op grond van het enkele feit dat zij niet van de betrokken Lid-Staat afkomstig zijn;

Overwegende dat het voor het welslagen van de administratieve samenwerking noodzakelijk is, dat de Commissie op de hoogte wordt gesteld van de inlichtingen die tussen de Lid-Staten en derde landen uitgewisseld worden, wanneer dat voor de Gemeenschap een bijzonder belang heeft;

Overwegende dat, met het oog op een snelle en systematische uitwisseling van de aan de Commissie medege-deelde gegevens, het noodzakelijk is dat gebruik wordt gemaakt van een speciaal voor dat doeleinde opgericht informaticanetwerk; dat het, in dit verband, eveneens aanbeveling verdient gevoelige informatie betreffende fraudes en onregelmatigheden op douane- en landbouw-gebied in een centrale voor alle Lid-Staten toegankelijke databank op te slaan, met inachtneming van het vertrouwelijke karakter van de uitgewisselde informatie, in het bijzonder wat de persoonsgegevens betreft; dat, met het oog op het gevoelige karakter van dit vraagstuk, duidelijke en doorzichtige regels dienen te worden vastgesteld die de persoonlijke vrijheden waarborgen;

Overwegende dat de uitgewisselde informatie betrekking kan hebben op natuurlijke personen en dat deze verordening dus in zijn toepassingsgebied de principes moet toepassen van de bescherming van deze personen met betrekking tot de behandeling, geautomatiseerd of niet, van persoonlijke gegevens; dat deze principes vervat moeten zijn in deze verordening tot de aanvaarding van een gemeenschapsregelgeving ter zake;

Overwegende dat de Lid-Staten en de Commissie, ten einde aan het DIS te kunnen deelnemen, een wetgeving moeten aannemen betreffende de rechten en vrijheden van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens; dat, tot de harmonisatie van de nationale wetgevingen ter zake, de Lid-Staten en de Commissie een hoog niveau van bescherming moeten garanderen dat ten minste met de beginselen van de Conventie nr. 108 van de Raad van Europa van 28 januari 1981 over de bescherming van de personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, overeenstemt;

Overwegende dat het aanbeveling verdient dat de Commissie de invoering en het beheer van geautomatiseerde systemen in de Lid-Staten in nauwe samenwerking met deze laatste tot stand brengt;

Overwegende dat het dienstig is dat de Commissie in kennis wordt gesteld van de gerechtelijke en administratieve procedures die in geval van niet-naleving van het bepaalde in de douane- en landbouwvoorschriften kunnen worden ingeleid;

Overwegende dat de douaneadministraties dagelijks zowel de communautaire als de niet-communautaire bepalingen moeten toepassen; dat er derhalve in elk geval voor moet worden gezorgd dat de bepalingen inzake wederzijdse bijstand, administratieve samenwerking en het gemeenschappelijke geautomatiseerde douane-informatiesysteem (voor de niet-communautaire en voor de communautaire bepalingen) zich in beide sectoren zoveel mogelijk parallel ontwikkelen;

Overwegende dat, om zekere bepalingen van deze verordening in werking te kunnen laten treden, de plaatsing en de werking van het douane-informatiesysteem te begunstigen en de eventuele problemen inzake de ontwikkeling en de administratieve samenwerking, welke in deze verordening voorzien is, te kunnen onderzoeken, in de oprichting van een raadgevend comité dient te worden voorzien,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Bij deze verordening worden de voorwaarden vastgesteld waaronder de administratieve autoriteiten die in de Lid-Staten belast zijn met de tenuitvoerlegging van de douane- en landbouwvoorschriften onderling en met de Commissie samenwerken om de naleving van deze voorschriften te verzekeren.

2. Het bepaalde in deze verordening is niet van toepassing wanneer het een overlapping vormt van specifieke bepalingen, andere regelgevingen op het gebied van de wederzijdse bijstand en samenwerking tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en tussen deze autoriteiten en de Commissie voor de uitvoering van de douane- en landbouwvoorschriften.

Artikel 2

1. In deze verordening wordt verstaan onder:

- „douanevoorschriften”, alle bepalingen van communautaire aard en alle bepalingen voor de toepassing van de communautaire voorschriften in verband met de invoer, de uitvoer, de doorvoer en het verblijf van goederen waarin tussen de Lid-Staten en derde landen en tussen de Lid-Staten onderling wordt gehandeld en die niet de status van communautaire goederen in de zin van artikel 9, lid 2, van het Verdrag bezitten of die ter verkrijging van deze status aanvullende controles en onderzoeken dienen te ondergaan;
- „landbouwvoorschriften”, alle bepalingen die zijn vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk

landbouwbeleid en alle specifieke voorschriften die ten aanzien van door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen zijn vastgesteld;

- „verzoekende autoriteit”, de bevoegde autoriteit van een Lid-Staat die een verzoek om bijstand indient;
- „aangezochte autoriteit”, de bevoegde autoriteit van een Lid-Staat waaraan een verzoek om bijstand wordt gericht;
- „administratief onderzoek”, alle controles, verificaties en handelingen die door ambtenaren van de in artikel 1, lid 1, bedoelde administratieve autoriteiten bij de uitvoering van hun functie worden verricht met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften en, in voorkomend geval, de vaststelling van het onregelmatige karakter van handelingen die strijdig lijken te zijn met deze voorschriften, met uitzondering van handelingen die op verzoek of onder rechtstreeks gezag van een rechterlijke instantie worden verricht;
- „persoonsgegevens”, elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon.

2. Elke Lid-Staat doet de overige Lid-Staten en de Commissie een lijst toekomen van de bevoegde autoriteiten die als contactinstantie voor de toepassing van deze verordening zijn aangewezen.

In deze verordening worden onder „bevoegde autoriteiten” verstaan de autoriteiten die overeenkomstig het bepaalde in de eerste alinea zijn aangewezen.

Artikel 3

Wanneer de nationale autoriteiten naar aanleiding van een verzoek om administratieve bijstand of een uit hoofde van deze verordening gedane mededeling, besluiten tot een handeling die bepaalde elementen omvat welke slechts met de toestemming of na een vordering van de rechterlijke instantie ten uitvoer kunnen worden gelegd, moet in het kader van de administratieve samenwerking waarin deze verordening voorziet mededeling worden gedaan van:

- de aldus verkregen inlichtingen betreffende de toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften, of althans
- de essentiële gegevens van het dossier, aan de hand waarvan een einde kan worden gemaakt aan frauduleuze praktijken.

Die mededeling moet evenwel vooraf zijn goedgekeurd door de rechterlijke instantie die te dien einde voor elk afzonderlijk geval wordt geraadpleegd.

TITEL I

BIJSTAND OP VERZOEK

Artikel 4

1. Op verzoek van de verzoekende autoriteit verstrekt de aangezochte autoriteit aan eerstgenoemde alle gegevens die zij nodig heeft om ervoor te zorgen dat de douane- of landbouwvoorschriften worden nageleefd, in het bijzonder die welke betrekking hebben op:

- de toepassing van de douanerechten en heffingen van gelijke werking, alsmede van de landbouwheffingen en andere heffingen waarin is voorzien in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen van toepassing zijn,
- de verrichtingen die onder het financieringsstelsel van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw vallen.

2. Voor het verkrijgen van de gevraagde gegevens gaat de aangezochte autoriteit, of de administratieve autoriteit tot wie zij zich wendt, te werk als handelde zij ten eigen behoeve of op verzoek van een andere autoriteit van haar eigen land.

Artikel 5

Op verzoek van de verzoekende autoriteit verstrekt de aangezochte autoriteit aan eerstgenoemde alle verklaringen, alsmede alle documenten of voor eensluidend geaarmerkte afschriften van documenten die betrekking hebben op handelingen waarop de douane- of landbouwvoorschriften van toepassing zijn en waarover zij beschikt of die zij zich verschaft op de wijze als bepaald in artikel 4, lid 2.

Artikel 6

1. Op verzoek van de verzoekende autoriteit geeft de aangezochte autoriteit de geadresseerde kennis of doet zij hem met inachtneming van de regels die van kracht zijn in de Lid-Staat waar zij is gevestigd, kennis geven van alle besluiten of beslissingen die uitgaan van de administratieve autoriteiten en betrekking hebben op de toepassing van de douane- of landbouwvoorschriften.

2. De verzoeken om kennisgeving, die het onderwerp moeten vermelden van de besluiten of beslissingen waarvan kennis moet worden gegeven, gaan vergezeld van een vertaling in de officiële taal of een van de officiële talen van de Lid-Staat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, met dien verstande dat de aangezochte autoriteit van een dergelijke vertaling kan afzien.

Artikel 7

Op verzoek van de verzoekende autoriteit oefent de aangezochte autoriteit binnen haar ressort voor zover mogelijk een bijzonder toezicht uit of doet zij een dergelijk toezicht uitoefenen op:

- a) personen ten aanzien van wie redelijkerwijs mag worden aangenomen dat zij de douane- of landbouwvoorschriften overtreden, in het bijzonder op de bewegingen van deze personen;
- b) plaatsen waar goederen worden opgeslagen onder omstandigheden waarvan redelijkerwijs mag worden verondersteld dat zij gericht zijn op handelingen die strijdig zijn met de douane- of landbouwvoorschriften;
- c) goederenbewegingen waarvan is gemeld dat zij kunnen plaatsvinden in het kader van handelingen die strijdig zijn met de douane- of landbouwvoorschriften;
- d) vervoermiddelen waarvan redelijkerwijs mag worden aangenomen dat zij worden gebruikt voor handelingen die strijdig zijn met de douane- of landbouwvoorschriften.

Artikel 8

Op verzoek van de verzoekende autoriteit deelt de aangezochte autoriteit eerstgenoemde met name door middel van rapporten en andere documenten of voor eensluidend geaarmerkte afschriften of uittreksels daarvan alle gegevens mede die haar ter beschikking staan of die zij op de in artikel 4, lid 2, bedoelde wijze verkrijgt met betrekking tot geconstateerde of voorgenomen handelingen die strijdig zijn of die de verzoekende autoriteit strijdig lijken te zijn met de douane- of landbouwvoorschriften.

Originele documenten en voorwerpen worden evenwel slechts toegezonden indien de bepalingen die van kracht zijn in de Lid-Staat waar de aangezochte autoriteit gevestigd is, dit niet beletten.

Artikel 9

1. Op verzoek van de verzoekende autoriteit stelt de aangezochte autoriteit een passend administratief onderzoek in of doet zij een dergelijk onderzoek instellen naar handelingen die strijdig zijn of die de verzoekende autoriteit strijdig lijken te zijn met de douane- of landbouwvoorschriften.

Bij dit administratieve onderzoek gaat de aangezochte autoriteit, of de administratieve autoriteit tot wie zij zich wendt, te werk als handelde zij ten eigen behoeve of op verzoek van een andere autoriteit van haar eigen land.

De aangezochte autoriteit deelt de resultaten van dit administratieve onderzoek mede aan de verzoekende autoriteit.

2. De verzoekende autoriteit en de aangezochte autoriteit kunnen overeenkomen dat de door de verzoekende autoriteit aangewezen ambtenaren aanwezig mogen zijn bij het in lid 1 bedoelde administratieve onderzoek.

De leiding van het administratieve onderzoek is permanent in handen van de ambtenaren van de aangezochte autoriteit. De ambtenaren van de verzoekende autoriteit mogen niet op eigen initiatief de aan ambtenaren van de aangezochte autoriteit toegekende controlebevoegdheden uitoefenen. Wel hebben zij toegang tot dezelfde plaatsen en documenten als laatstgenoemden, via hun bemiddeling en alleen voor de behoeften van het lopende administratieve onderzoek.

Voor zover op grond van de nationale bepalingen inzake de strafrechtelijke procedure bepaalde handelingen voorbehouden zijn aan ambtenaren die daartoe specifiek door de nationale wet zijn aangewezen, nemen de ambtenaren van de verzoekende autoriteit niet deel aan deze handelingen. Zij nemen in geen geval deel aan huiszoeken of aan officiële ondervragingen van personen in het kader van de strafwetgeving. Onder de in artikel 3 vastgestelde voorwaarden hebben zij echter wel toegang tot de aldus ingewonnen informatie.

Artikel 10

De verzoekende autoriteit en de aangezochte autoriteit kunnen overeenkomen dat door de verzoekende autoriteit daartoe naar behoren gemachtigde ambtenaren onder de door de aangezochte autoriteit vastgestelde voorwaarden in de kantoren waar de administratieve autoriteiten die ressorteren onder de Lid-Staat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, hun functie uitoefenen, gegevens kunnen verzamelen die betrekking hebben op de toepassing van de douane- of landbouwvoorschriften, die de verzoekende autoriteit nodig heeft en die behoren tot de documentatie waartoe de personeelsleden van deze kantoren toegang hebben. Deze ambtenaren zijn gemachtigd kopieën te maken van deze documentatie.

Artikel 11

De ambtenaren van de verzoekende autoriteit die krachtens de artikelen 9 en 10 aanwezig zijn in een andere Lid-Staat, dienen te allen tijde een schriftelijk mandaat te kunnen voorleggen waarin hun identiteit en hun hoedanigheid zijn aangegeven.

Artikel 12

De bevoegde instanties van de Lid-Staat waar de verzoekende autoriteit gevestigd is kunnen de vaststellingen, attestaties, informatie, documenten, voor echt gearmerkte afschriften en alle inlichtingen die door ambtenaren van de aangezochte autoriteit in de in de artikelen 4 tot en met 10 bedoelde gevallen van bijstand worden verkregen en aan de verzoekende autoriteit worden toegezonden, als bewijsmateriaal aanvoeren. In dergelijk geval kan hieraan geen geringere waarde worden toegekend op grond van het enkele feit dat zij niet van functionarissen van de verzoekende autoriteit afkomstig zijn.

TITEL II

BIJSTAND OP EIGEN INITIATIEF

Artikel 13

Onder de in de artikelen 14 en 15 vastgestelde voorwaarden verlenen de bevoegde autoriteiten van elke Lid-Staat bijstand aan de bevoegde autoriteiten van de andere Lid-Statens zonder dat deze laatste hierom vooraf hebben verzocht.

Artikel 14

Wanneer de bevoegde autoriteiten van iedere Lid-Staat zulks dienstig achten voor de naleving van de douane- of landbouwvoorschriften:

- a) oefenen zij voor zover mogelijk het in artikel 7 omschreven bijzondere toezicht uit of doen zij dit toezicht uitoefenen;
- b) doen zij de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken Lid-Statens, met name in de vorm van rapporten en andere documenten of voor eensluidend gearmerkte afschriften of uittreksels daarvan, mededeling van alle hun ter beschikking staande gegevens betreffende handelingen die strijdig zijn of hun strijdig lijken te zijn met de douane- of landbouwvoorschriften.

Artikel 15

De bevoegde autoriteiten van iedere Lid-Staat delen de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken Lid-Statens onverwijld alle dienstige gegevens mede betreffende handelingen die strijdig zijn of hun strijdig lijken te zijn met de douane- of landbouwvoorschriften, in het bijzonder gegevens betreffende bij deze handelingen betrokken goederen en betreffende nieuwe middelen en methoden die daarbij worden gebruikt.

Artikel 16

De door ambtenaren van een Lid-Staat verkregen gegevens die aan een andere Lid-Staat worden doorgezonden in de gevallen van administratieve bijstand op eigen initiatief als bedoeld in de artikelen 13, 14 en 15 kunnen als bewijsmateriaal worden aangevoerd door de bevoegde instanties van de Lid-Staat waarvoor deze gegevens bestemd zijn. In dergelijk geval kan hieraan geen geringere waarde worden gehecht op grond van het enkele feit dat zij niet van ambtenaren van de laatstgenoemde Lid-Staat afkomstig is.

TITEL III

BETREKKINGEN MET DE COMMISSIE

Artikel 17

1. De bevoegde autoriteiten van iedere Lid-Staat stellen de Commissie, zodra zij daarover beschikken, in kennis van:

- a) alle door hen dienstig geachte gegevens betreffende:
- goederen waarmee handelingen zijn verricht of waarmee vermoedelijk handelingen zijn verricht die strijdig zijn met de douane- of landbouwvoorschriften,
 - de methoden en praktijken die zijn toegepast of vermoedelijk zijn toegepast om de douane- of landbouwvoorschriften te overtreden,
 - de verzoeken om bijstand, de maatregelen die zijn getroffen en de gegevens die zijn uitgewisseld uit hoofde van de artikelen 4 tot en met 16 waaruit fraudetendensen op douane- en landbouwgebied kunnen blijken;
- b) alle gegevens betreffende tekortkomingen of leemten in de douane- of landbouwvoorschriften waarvan het bestaan bij de toepassing van deze voorschriften kon worden aangetoond of verondersteld.

2. De Commissie stelt de bevoegde autoriteiten van iedere Lid-Staat, zodra zij daarover beschikt, in kennis van alle gegevens waarmee deze autoriteiten de naleving van de douane- of landbouwvoorschriften kunnen verzekeren.

Artikel 18

1. Wanneer door de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat vastgestelde handelingen die strijdig zijn of lijken te zijn met de douane- of landbouwvoorschriften, op communautair niveau van bijzonder belang zijn, met name:

- wanneer zij in andere Lid-Staten vertakkingen hebben of zouden kunnen hebben, of
- wanneer soortgelijke handelingen volgens die autoriteiten ook in andere Lid-Staten zouden kunnen zijn verricht,

delen deze autoriteiten de Commissie zo spoedig mogelijk, op eigen initiatief of op met redenen omkleed verzoek van de Commissie, alle ter zake dienende gegevens mede, in voorkomend geval in de vorm van documenten of kopieën of uittreksels van documenten die voor de kennis van de feiten noodzakelijk zijn, met het oog op de coördinatie door de Commissie van de door de Lid-Staten genomen maatregelen.

De Commissie deelt deze gegevens aan de bevoegde autoriteiten van de overige Lid-Staten mede.

2. Wanneer de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat de bepalingen van lid 1 in toepassing brengen, kunnen zij de in artikel 14, onder b), en artikel 17 bedoelde mededeling aan de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken Lid-Staten achterwege laten.

3. Op met redenen omkleed verzoek van de Commissie handelen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 4 tot en met 8.

4. Wanneer de Commissie van oordeel is dat in één of meer Lid-Staten onregelmatigheden zijn begaan, brengt zij de betrokken Lid-Staat, onderscheidenlijk Lid-Staten, op de hoogte, die dan zo spoedig mogelijk een onderzoek instelt, onderscheidenlijk instellen, waarbij ambtenaren van de Commissie aanwezig kunnen zijn onder de voorwaarden van artikel 9, lid 2, en artikel 11.

De Lid-Staat stelt de Commissie onverwijld van de bevindingen van het onderzoek in kennis.

5. De in artikel 10 bedoelde gegevens kunnen onder de in dat artikel vastgestelde voorwaarden door vertegenwoordigers van de Commissie worden verzameld.

6. De bepalingen van dit artikel doen geen afbreuk aan het recht op informatie of aan de controlebevoegdheid welke de Commissie aan andere geldende voorschriften ontleent.

TITEL IV

BETREKKINGEN MET DERDE LANDEN

Artikel 19

Mits het betrokken derde land zich er juridisch toe verbonden heeft de nodige bijstand te verlenen voor het verzamelen van alle bewijsmateriaal inzake het onregelmatige karakter van handelingen die strijdig lijken te zijn met de douane- of landbouwvoorschriften dan wel voor het vaststellen van de omvang van handelingen waarvan is vastgesteld dat ze strijdig zijn met deze voorschriften, kunnen de op grond van deze verordening verkregen gegevens aan dit land worden medegedeeld in het kader van een gezamenlijke actie, met toestemming van de bevoegde autoriteiten die de gegevens verstrekt hebben en met inachtneming van de nationale bepalingen voor het verstrekken van persoonsgegevens aan derde landen, en, indien nodig, met toestemming van de betrokken persoon, voor zover dat het welslagen van het onderzoek niet in gevaar dreigt te brengen.

De mededeling wordt hetzij door de Commissie gedaan, hetzij door de Lid-Staten in het kader van de in de vorige alinea bedoelde gezamenlijke actie; in elk geval

waarborgen deze met passende middelen een bescherming die gelijkwaardig is aan die van artikel 45, leden 1 en 2.

Artikel 20

1. Ten einde de doelstellingen van deze verordening te verwezenlijken kan de Commissie overeenkomstig artikel 19 communautaire missies voor administratieve samenwerking en onderzoek in derde landen organiseren in coördinatie en in nauwe samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten.

2. De communautaire missies in derde landen vinden plaats onder de volgende voorwaarden:

- a) de missie kan worden ondernomen op initiatief van de Commissie of op verzoek van een of meer Lid-Staten;
- b) aan de missie wordt deelgenomen door daartoe aangewezen vertegenwoordigers van de Commissie en door daartoe door de betrokken Lid-Staat of Lid-Staten aangewezen ambtenaren;
- c) indien het communautaire belang ermee gediend is, kan de missie met toestemming van de Commissie en van de betrokken Lid-Staten ook uitgevoerd worden door ambtenaren van een Lid-Staat, met name op grond van een bilaterale bijstandsovereenkomst met een derde land. In dat geval worden de resultaten van de missie de Commissie ter kennis gebracht;
- d) de kosten van de missies zijn ten laste van de Commissie.

3. De Commissie geeft de Lid-Staten kennis van de resultaten van de op grond van dit artikel uitgevoerde missies.

Artikel 21

1. De bevindingen en gegevens die voortvloeien uit de in artikel 20 bedoelde communautaire missies, met name in de vorm van door de bevoegde autoriteiten van de betrokken derde landen ter beschikking gestelde documenten, worden behandeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 45.

2. Aan de in lid 1 bedoelde bevindingen en gegevens kan geen geringere waarde worden toegekend op grond van het enkele feit dat zij niet afkomstig zijn van ambtenaren van de Lid-Staat die ze gebruikt in het kader van een administratief of gerechtelijk onderzoek of van een rechtsvervolging wegens niet-naleving van de douane- of landbouwvoorschriften of omdat zij buiten het douanegebied van de Gemeenschap zijn verkregen.

3. Met het oog op een dergelijk gebruik doet de Commissie de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten op hun verzoek originele exemplaren of gelegaliseerde afschriften van deze documenten toekomen.

Artikel 22

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van gegevens welke zij met derde landen hebben uitgewisseld wanneer zulks, in de zin van artikel 18, lid 1, op communautair niveau van bijzonder belang is voor de toepassing van deze verordening of voor de goede werking van de douane- en landbouwvoorschriften.

TITEL V

DOUANE-INFORMATIESYSTEEM

Instelling van een douane-informatiesysteem

Artikel 23

1. Er wordt een geautomatiseerd informatiesysteem ingesteld, het douane-informatiesysteem, hierna het „DIS” te noemen, dat beantwoordt aan de behoeften van de administratieve autoriteiten belast met de toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften, evenals van de Commissiediensten.

2. Het DIS heeft tot doel, in overeenstemming met het bepaalde in deze verordening, bij te dragen tot het voorkomen, het onderzoeken en het vervolgen van handelingen die strijdig zijn met de douane- en landbouwvoorschriften, door verbetering, via een snelle verspreiding van informatie, van de doeltreffendheid van de samenwerkings- en controleprocedures van de in deze verordening bedoelde bevoegde autoriteiten.

3. Het DIS kan ook gebruikt worden door de douaneautoriteiten van de Lid-Staten in het kader van taken die geen deel uitmaken van de toepassing van de regelgeving van de Gemeenschap.

4. De verrichtingen met betrekking tot de toepassing van de landbouwvoorschriften waarvoor gegevens in het DIS moeten ingevoerd worden, worden door de Commissie vastgesteld conform de procedure bepaald in artikel 43, lid 2.

5. De bepalingen van deze titel hebben geen betrekking op de in de artikelen 17 en 18 bedoelde gegevensuitwisseling.

6. De Lid-Staten en de Commissie, hierna „DIS-partners” genoemd, participeren onder de in deze titel vastgestelde voorwaarden aan het DIS.

Functioneren en gebruik van het DIS

Artikel 24

Het DIS bestaat uit een centrale gegevensbank en is in elke Lid-Staat en bij de Commissie door middel van terminals toegankelijk. Het bevat uitsluitend gegevens die voor de verwezenlijking van zijn doel, als omschreven in artikel 23, lid 2, noodzakelijk zijn, met inbegrip van persoonsgegevens, in de volgende categorieën:

- i) goederen;

- ii) vervoermiddelen;
- iii) bedrijven;
- iv) personen;
- v) trends met betrekking tot fraude;
- vi) beschikbaarheid van deskundigheid.

Artikel 25

Volgens de procedure van artikel 43, lid 2, wordt voor elk van de categorieën i) tot en met vi) van artikel 24 bepaald welke gegevens in het DIS worden ingevoerd, voor zover zulks noodzakelijk is voor het doel van het systeem. Voor de categorieën v) en vi) van artikel 24 mogen in geen geval persoonsgegevens worden ingevoerd. Voor de categorieën i) tot en met iv) van artikel 24 mogen de in te voeren persoonsgegevens niet meer omvatten dan:

- i) naam, meisjesnaam, voornamen en bijnamen;
- ii) geboortedatum en -plaats;
- iii) nationaliteit;
- iv) geslacht;
- v) bijzondere fysieke kenmerken;
- vi) reden voor de invoering van gegevens;
- vii) voorgestelde actie;
- viii) een waarschuwingscode die aangeeft dat de persoon ooit gewapend of gewelddadig is geweest dan wel ooit een vluchtpoging heeft gedaan.

In geen geval mogen persoonsgegevens die betrekking hebben op raciale of etnische afkomst, politieke gezindheid, godsdienstige, levensbeschouwelijke of morele overtuigingen, het aangesloten zijn bij een vakvereniging, gezondheid en seksueel gedrag, worden ingevoerd. Dit geldt eveneens voor persoonsgegevens over strafrechtelijke veroordelingen.

Artikel 26

De volgende beginselen moeten in het kader van de tenuitvoerlegging van het DIS met betrekking tot persoonsgegevens worden nageleefd:

- i) het verkrijgen en elke handeling van verwerking van gegevens dient eerlijk en rechtmatig te gebeuren;
- ii) de gegevens dienen te worden verzameld voor welbepaalde, legitieme doeleinden en te worden gebruikt op een wijze die met de in artikel 23, lid 2, omschreven doeleinden verenigbaar is;

- iii) de gegevens dienen toereikend, ter zake dienend en niet overmatig te zijn, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt;
- iv) de gegevens dienen nauwkeurig te zijn en, zo nodig, te worden bijgewerkt;
- v) de gegevens mogen in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, niet langer worden bewaard dan voor de verwezenlijking van de beoogde doeleinden noodzakelijk is.

Artikel 27

1. Gegevens in de categorieën i) tot en met iv) van artikel 24 mogen uitsluitend met het oog op melding van waarneming, onopvallende of gerichte controles in het DIS worden ingevoerd.

2. Ten behoeve van de voorgestelde acties als bedoeld in lid 1 mogen persoonsgegevens in de categorieën i) tot en met iv) van artikel 24 uitsluitend in het DIS worden ingevoerd indien er, in het bijzonder op grond van eerdere illegale handelingen, concrete aanwijzingen bestaan dat de desbetreffende persoon handelingen heeft begaan, bezig is deze te begaan, of nog zal begaan, die strijdig zijn met de douane- of landbouwvoorschriften.

Artikel 28

1. Indien de voorgestelde acties als bedoeld in artikel 27, lid 1, worden uitgevoerd, kan de volgende informatie of een deel daarvan worden verzameld en doorgegeven aan de DIS-partner die de acties heeft voorgesteld:

- i) het feit dat de goederen, de vervoermiddelen, het bedrijf of de persoon waarop de signalering betrekking had, zijn of is gelokaliseerd;
- ii) plaats, tijdstip en reden van de controle;
- iii) route en bestemming van de reis;
- iv) begeleidende personen of inzittenden van de gebruikte vervoermiddelen;
- v) gebruikte vervoermiddelen;
- vi) meegenomen voorwerpen;
- vii) omstandigheden waaronder de goederen, het vervoermiddel, het bedrijf of de persoon werden of werd aangetroffen.

Wanneer deze informatie wordt verzameld tijdens een onopvallende controle, dient er op te worden toegezien dat het onopvallende karakter van de controle niet in het gedrang komt.

2. In het kader van een gerichte controle als bedoeld in artikel 27, lid 1, kunnen personen, vervoermiddelen en voorwerpen worden onderzocht, voor zover zulks is toe-

gestaan en plaatsvindt in overeenstemming met de wetten, regelingen en procedures van de Lid-Staat waar het onderzoek plaatsvindt. Indien de gerichte controle naar het recht van een Lid-Staat niet is toegestaan, zet die Lid-Staat deze automatisch om in melding van waarneming dan wel onopvallende controle.

Artikel 29

1. Rechtstreekse toegang tot gegevens in het DIS is uitsluitend voorbehouden aan de nationale autoriteiten die elke Lid-Staat heeft aangewezen en aan de door de Commissie aangewezen diensten. Die nationale autoriteiten zijn douaneadministraties, maar kunnen ook andere autoriteiten omvatten die uit hoofde van de wetten, regelingen en procedures van de betrokken Lid-Staat eveneens bevoegd zijn op te treden ten einde het in artikel 23, lid 2, omschreven doel te bereiken.

2. Elke Lid-Staat zendt aan de Commissie een lijst van de aangewezen bevoegde autoriteiten die rechtstreekse toegang mogen hebben tot het DIS, waarbij voor elke autoriteit wordt aangegeven tot welke gegevens zij toegang kan hebben en voor welke doeleinden.

De Commissie stelt de andere Lid-Staten hiervan in kennis. Zij brengt tevens alle Lid-Staten op de hoogte van de overeenkomstige elementen met betrekking tot haar eigen diensten die bevoegd zijn om toegang te hebben tot het DIS.

De lijst van de aldus aangewezen nationale autoriteiten en Commissiediensten wordt door de Commissie ter informatie bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

3. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 en 2, kan volgens de procedure van artikel 43, lid 2, worden beslist om aan internationale of regionale organisaties toegang te verlenen tot het DIS, voor zover, indien dienstig, daarbij met die organisaties een protocol wordt gesloten overeenkomstig artikel 7, lid 3, van de Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Gemeenschap met betrekking tot de toepassing van informatica voor douane-doeleinden. Bij het nemen van een dergelijke beslissing, wordt met name rekening gehouden met eventuele bestaande bilaterale of communautaire regelingen en met de toereikendheid van de maatregelen ter bescherming van de gegevens.

Artikel 30

1. De DIS-partners mogen gegevens die zijn verkregen uit het DIS, uitsluitend gebruiken om het in artikel 23, lid 2, omschreven doel te bereiken; met voorafgaande toestemming van en met inachtneming van de voorwaarden gesteld door de Lid-Staat, of naar gelang van het geval de Commissie, die de gegevens in het systeem heeft ingevoerd, mogen zij deze gegevens evenwel ook voor administratieve of andere doeleinden gebruiken. Dit andere gebruik dient in overeenstemming te zijn

met de wetten, regelingen en procedures van de Lid-Staat die de gegevens wenst te gebruiken en in voorkomend geval, met de overeenkomstige bepalingen die bij de Commissie ter zake gelden; tevens zou rekening moeten worden gehouden met de beginselen van de bijlage bij deze verordening.

2. Onverminderd het bepaalde in de leden 1 en 4 en in artikel 29, lid 3, mogen gegevens die zijn verkregen uit het DIS, uitsluitend worden gebruikt door de in elke Lid-Staat en bij de Commissie aangewezen autoriteiten of diensten, die, uit hoofde van de op hen van toepassing zijnde wetten, regelingen en procedures, bevoegd zijn te handelen om het in artikel 23, lid 2, omschreven doel te bereiken.

3. Elke Lid-Staat stuurt aan de Commissie een lijst van de autoriteiten of diensten die in overeenstemming met lid 2 zijn aangewezen.

De Commissie stelt de andere Lid-Staten hiervan in kennis. Zij brengt tevens alle Lid-Staten op de hoogte van de overeenkomstige elementen met betrekking tot haar eigen diensten die bevoegd zijn om toegang te hebben tot het DIS.

De lijst van de aldus aangewezen autoriteiten of diensten wordt door de Commissie ter informatie bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

4. Gegevens die zijn verkregen uit het DIS kunnen, met voorafgaande toestemming van de Lid-Staat die de gegevens in het systeem heeft ingevoerd en met inachtneming van de eventueel door die Staat gestelde voorwaarden, worden doorgegeven voor gebruik door andere dan de krachtens lid 2 aangewezen nationale autoriteiten, door derde landen en internationale en regionale organisaties. Elke Lid-Staat neemt speciale maatregelen ter beveiliging van zulke gegevens wanneer deze worden verzonden of verstrekt aan instanties buiten zijn eigen grondgebied.

De in de vorige alinea bedoelde bepalingen zijn mutatis mutandis van toepassing op de Commissie wanneer de Commissie de gegevens in het systeem heeft ingevoerd.

Artikel 31

1. Het invoeren van gegevens in het DIS vindt plaats overeenkomstig de wetten, regelingen en procedures van de gegevensverstreckende Lid-Staat en, in voorkomend geval, de overeenkomstige bepalingen die bij de Commissie ter zake gelden, tenzij deze verordening stringenter bepalingen bevat.

2. De verwerking van gegevens die zijn verkregen uit het DIS, met inbegrip van hun gebruik of het uitvoeren van een actie als bedoeld in artikel 27 die door de gegevensverstreckende DIS-partner is voorgesteld, vindt plaats overeenkomstig de wetten, regelingen en procedures van de Lid-Staat waar die gegevens worden verwerkt

of gebruikt en, in voorkomend geval, de overeenkomstige bepalingen die bij de Commissie ter zake gelden, tenzij deze verordening stringenter bepalingen bevat.

Wijziging van gegevens

Artikel 32

1. Uitsluitend de gegevensverstreckende DIS-partner heeft het recht gegevens die hij/zij in het DIS heeft ingevoerd, te wijzigen, aan te vullen, te verbeteren of te verwijderen.

2. Indien een gegevensverstreckende DIS-partner opmerkt of erop wordt gewezen dat de door hem ingevoerde gegevens feitelijk onjuist zijn, of in strijd met deze verordening zijn ingevoerd of opgeslagen, dan dient hij deze gegevens, naar gelang van het geval, te wijzigen, aan te vullen, te verbeteren of te verwijderen, en de andere DIS-partners hiervan in kennis te stellen.

3. Indien een der DIS-partners aanwijzingen heeft dat een gegeven feitelijk onjuist is, of in strijd met deze verordening in het DIS is ingevoerd of opgeslagen, stelt hij de gegevensverstreckende DIS-partner hiervan zo spoedig mogelijk in kennis. Deze controleert dat gegeven en zorgt, voor zover noodzakelijk, onverwijld voor verbetering of verwijdering ervan. De gegevensverstreckende DIS-partner stelt de andere partners in kennis van elke uitgevoerde verbetering of verwijdering.

4. Wanneer een DIS-partner bij het invoeren van gegevens in het DIS opmerkt dat zijn signalering wat betreft inhoud of voorgestelde actie in strijd is met een eerdere signalering, stelt hij de partner die de eerdere signalering heeft ingevoerd onmiddellijk hiervan in kennis. De twee partners trachten dan het probleem op te lossen. Wanneer geen overeenstemming wordt bereikt, blijft de eerste signalering behouden; die delen van de nieuwe signalering die er niet mee in strijd zijn, worden echter in het systeem ingevoerd.

5. Onder voorbehoud van de andere bepalingen van deze verordening treffen de DIS-partners maatregelen van gelijke strekking als de onherroepelijke beslissingen die in een Lid-Staat door een rechtbank, of een andere hiertoe bevoegde autoriteit van die Lid-Staat, worden genomen over het wijzigen, aanvullen, verbeteren of verwijderen van gegevens van het DIS. Ingeval zulke beslissingen van rechtbanken of andere hiertoe bevoegde autoriteiten, met inbegrip van beslissingen als bedoeld in artikel 36 met betrekking tot verbetering of verwijdering, onderling strijdig zijn, verwijdert de DIS-partner, die de desbetreffende gegevens heeft ingevoerd, deze uit het systeem.

De in de eerste alinea bedoelde bepalingen zijn mutatis mutandis van toepassing wanneer een beslissing van de Commissie over gegevens van het DIS door het Hof van Justitie nietig wordt verklaard.

Bewaren van gegevens

Artikel 33

1. Gegevens die in het DIS zijn ingevoerd, worden niet langer bewaard dan nodig is voor het doel waarvoor zij waren ingevoerd. De noodzaak deze gegevens te bewaren wordt ten minste jaarlijks door de gegevensverstreckende DIS-partner getoetst.

2. De gegevensverstreckende DIS-partner kan vóór het verstrijken van de toetsingstermijn besluiten om gegevens te bewaren tot de volgende toetsing, indien dit noodzakelijk is voor het doel waarvoor zij waren ingevoerd. Onverminderd het bepaalde in artikel 36 worden de gegevens, indien niet wordt besloten deze te bewaren, automatisch verplaatst naar dat deel van het DIS dat beperkt toegankelijk is in overeenstemming met het bepaalde in lid 4.

3. De gegevensverstreckende DIS-partner wordt vanuit het DIS één maand van tevoren automatisch in kennis gesteld van een geprogrammeerde verplaatsing van gegevens binnen het DIS overeenkomstig lid 2.

4. Gegevens die overeenkomstig lid 2 zijn verplaatst, blijven nog één jaar in het DIS opgeslagen, maar zijn, onverminderd het bepaalde in artikel 36, uitsluitend toegankelijk voor een vertegenwoordiger van het comité als bedoeld in artikel 43 in het kader van de toepassing van lid 4, zesde tot en met negende streepje van dat artikel of voor de controleautoriteiten als bedoeld in artikel 38. In die periode mogen deze gegevens alleen raadplegen om de juistheid en de rechtmatigheid ervan te controleren; na die periode moeten de gegevens uit het systeem worden verwijderd.

Bescherming van persoonsgegevens

Artikel 34

1. Elke DIS-partner die voornemens is om persoonsgegevens te ontvangen uit, of in te voeren in het DIS, neemt uiterlijk op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening de nationale wetgeving of bij de Commissie geldende interne regels aan ter bescherming van de rechten en vrijheden van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens.

2. Een DIS-partner mag alleen dan persoonsgegevens ontvangen, uit- of invoeren in het DIS wanneer de maatregelen ter bescherming van dergelijke gegevens, als bedoeld in lid 1, van kracht zijn geworden. Elke Lid-Staat dient tevens, in overeenstemming met artikel 38, vooraf een nationale controleautoriteit of -autoriteiten te hebben aangewezen.

3. Ten einde de juiste toepassing van de in deze verordening vervatte bepalingen ter bescherming van persoonsgegevens te garanderen, wordt het DIS in elk der Lid-Staten beschouwd als een gegevensbestandverwer-

king bevattende persoonsgegevens dat is onderworpen aan de in lid 1 bedoelde bepalingen en de eventuele strengere bepalingen van deze verordening.

Artikel 35

1. Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 30, lid 1, draagt elke Lid-Staat evenals de Commissie er zorg voor dat het volgens de wetten, regelingen en procedures die erop van toepassing zijn, niet is toegestaan om persoonsgegevens uit het DIS te gebruiken voor een ander dan het in artikel 23, lid 2, omschreven doel.

2. Gegevens mogen slechts voor technische doeleinden worden gekopieerd, voor zover dit noodzakelijk is voor bevraging door de autoriteiten als bedoeld in artikel 29. Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 30, lid 1, mogen persoonsgegevens die door andere Lid-Staten of door de Commissie zijn ingevoerd, niet uit het DIS in andere nationale of communautaire verwerkingssystemen worden overgenomen.

Artikel 36

1. De rechten van personen met betrekking tot de persoonsgegevens in het DIS, in het bijzonder het recht van kennisneming, worden uitgeoefend

- in overeenstemming met de wetten, regelingen en procedures van de Lid-Staat waar op deze rechten een beroep wordt gedaan;
- in overeenstemming met de in artikel 34, lid 1, bedoelde interne regels die bij de Commissie van toepassing zijn.

Indien de wetten, regelingen en procedures van de Lid-Staat waar op deze rechten een beroep wordt gedaan, het aldus bepalen kan de nationale controleautoriteit voorzien in artikel 38 bepalen of de gegevens worden medegedeeld en volgens welke procedure.

Indien het verzoek om kennisneming persoonsgegevens betreft die door een andere DIS-partner zijn verstrekt, mag kennisneming alleen worden verleend wanneer de gegevensverstrekker partner in de gelegenheid is gesteld zijn standpunt dienaangaande kenbaar te maken.

2. Een DIS-partner tot welke een verzoek om kennisneming van persoonsgegevens wordt gericht, kan dit verzoek afwijzen wanneer dit noodzakelijk is voor het voorkomen, het onderzoeken en het vervolgen van met de douane- of landbouwvoorschriften strijdige handelingen. Een Lid-Staat kan kennisneming eveneens weigeren op grond van zijn wetten, regelingen en procedures betreffende gevallen waarin de weigering een maatregel is die noodzakelijk is ten behoeve van de bescherming van de staatsveiligheid, de defensie, de openbare veiligheid of de bescherming van de betrokkene en van de rechten en vrijheden van anderen. De Commissie kan deze kennisneming weigeren wanneer zulks noodzakelijk is ter bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen.

In elk geval zal de kennisneming geweigerd worden gedurende de periode waarin acties als voorzien in artikel 27, lid 1, worden ondernomen.

3. Indien het verzoek om kennisneming persoonsgegevens betreft die door een andere DIS-partner zijn verstrekt en indien de betrokken partners het er niet over eens zijn of kennisneming behoort te worden verleend, in verband met de in lid 2 bedoelde weigeringsgronden, weigert de DIS-partner tot wie het verzoek is gericht de kennisneming, tenzij door een rechtbank of andere hiertoe bevoegde autoriteit op het grondgebied waar het verzoek is gedaan, een andersluidende beslissing wordt genomen, of tenzij een beslissing van de Commissie tot weigering van kennisneming door het Hof van Justitie nietig wordt verklaard.

4. Bij elke DIS-partner kan een persoon, in overeenstemming met de wetten, regelingen en procedures van elke Lid-Staat of met de interne regels die gelden bij de Commissie, persoonsgegevens die op hemzelf betrekking hebben, doen verbeteren of verwijderen, indien die gegevens feitelijk onjuist zijn of indien zij in het DIS waren ingevoerd of zijn opgeslagen in strijd met het doel als omschreven in artikel 23, lid 2, van deze verordening of indien de beginselen vervat in artikel 26 niet in acht zijn genomen.

5. Op het grondgebied van elke Lid-Staat kan iedere persoon, in overeenstemming met de wetten, regelingen en procedures van die Lid-Staat, bij de rechtbanken of de autoriteit die krachtens de wetten, regelingen en procedures van die Lid-Staat hiertoe bevoegd is, een rechtsvordering instellen of in voorkomend geval een klacht indienen in verband met persoonsgegevens in het DIS die op hemzelf betrekking hebben, ten einde:

- i) onjuiste persoonsgegevens te doen verbeteren of verwijderen;
- ii) persoonsgegevens die in strijd met deze verordening in het DIS zijn ingevoerd of opgeslagen, te doen verbeteren of verwijderen;
- iii) kennis te nemen van persoonsgegevens;
- iv) schadevergoeding te verkrijgen op grond van artikel 40, lid 2.

Wat betreft de door de Commissie ingevoerde gegevens, kan bij het Hof van Justitie een rechtsvordering worden ingesteld, overeenstemmig met artikel 173 van het Verdrag.

De Lid-Staten en de Commissie treffen maatregelen van gelijke strekking als de onherroepelijke beslissingen van een rechtbank, het Hof van Justitie of een andere hiertoe bevoegde autoriteit met betrekking tot de punten i), ii) en iii), tekenen tegen een beslissing van een rechtbank of een andere hiertoe bevoegde autoriteit.

6. Het feit dat in dit artikel en in artikel 32, lid 5, sprake is van een „onherroepelijke beslissing” houdt niet in dat de Lid-Staat of de Commissie verplicht is om beroep aan te tekenen tegen een beslissing van een rechtbank of een andere hiertoe bevoegde autoriteit.

Toezicht op de bescherming van persoonsgegevens*Artikel 37*

1. Elke Lid-Staat belast een nationale controleautoriteit of -autoriteiten, verantwoordelijk voor de bescherming van persoonsgegevens, met het uitoefenen van onafhankelijk toezicht op dergelijke gegevens in het DIS.

De controleautoriteiten dienen, in overeenstemming met hun respectieve nationale wetgeving, op onafhankelijke wijze toezicht uit te oefenen en controles te verrichten ten einde te garanderen dat de verwerking en het gebruik van de in het DIS opgenomen gegevens de rechten van de betrokkenen niet schenden. Voor dit doel hebben de controleautoriteiten toegang tot het DIS.

2. Een ieder kan, in het bijzonder wanneer kennisgeving geweigerd werd op grond van artikel 36, elke nationale controleautoriteit verzoeken persoonsgegevens in het DIS die op hemzelf betrekking hebben en het gebruik dat van deze gegevens is of wordt gemaakt, te controleren. Dit recht wordt uitgeoefend overeenkomstig de wetten, regelingen en procedures van de Lid-Staat waar het verzoek is ingediend. Wanneer de gegevens door een andere Lid-Staat of door de Commissie zijn ingevoerd, geschiedt de controle in nauw overleg met de nationale controleautoriteit van die Lid-Staat of met de Commissie.

Beveiliging van het DIS*Artikel 38*

1. Alle noodzakelijke administratieve maatregelen ter handhaving van de beveiliging worden genomen:

- i) door de Lid-Staten en door de Commissie, elk voor wat hen betreft ten aanzien van de terminals van het DIS in hun respectieve Staten en in de kantoren van de Commissie;
- ii) door de Commissie conform artikel 43, lid 2, voor wat betreft het DIS en de terminals op dezelfde locatie als het DIS die voor technische doeleinden en voor de in lid 3 bedoelde controles worden gebruikt.

2. In het bijzonder betreffen de in lid 1 genoemde maatregelen de volgende aspecten:

- i) voorkomen dat onbevoegden toegang hebben tot de apparatuur die wordt gebruikt voor de verwerking van gegevens;
- ii) voorkomen dat gegevens en gegevensdragers door onbevoegden worden gelezen, gekopieerd, veranderd of verwijderd;
- iii) voorkomen dat op ongeoorloofde wijze gegevens worden ingevoerd en dat gegevens op ongeoorloofde wijze worden geraadpleegd, gewijzigd of verwijderd;

iv) voorkomen dat onbevoegden zich door middel van datatransmissieapparatuur toegang verschaffen tot gegevens in het DIS;

v) waarborgen dat, met betrekking tot het gebruik van het DIS, bevoegde personen uitsluitend recht van toegang hebben tot gegevens die binnen hun bevoegdheid vallen;

vi) waarborgen dat kan worden nagegaan en vastgesteld aan welke autoriteiten gegevens kunnen worden verzonden door middel van datatransmissieapparatuur;

vii) waarborgen dat naderhand kan worden nagegaan en vastgesteld welke gegevens wanneer en door wie in het DIS zijn ingevoerd en dat toezicht kan worden gehouden op de bevragingen;

viii) voorkomen dat op ongeoorloofde wijze gegevens worden gelezen, gekopieerd, gewijzigd of verwijderd tijdens het verzenden van gegevens en het transport van gegevensdragers.

3. Het in artikel 43, lid 4, bedoelde comité onderzoekt elke vraag met betrekking tot de bevragingen van het DIS. Ten minste 1 % van alle bevragingen wordt onderzocht. Van die controles wordt aantekening gehouden in het systeem en worden na 6 maanden verwijderd.

Artikel 39

1. Elk der Lid-Staten wijst een dienst aan die verantwoordelijk is voor de in artikel 38 voorgeschreven beveiligingsmaatregelen met betrekking tot de terminals op zijn grondgebied, de toetsing als bedoeld in artikel 33, leden 1 en 2, en voorts voor de juiste uitvoering van deze verordening, voor zover noodzakelijk uit hoofde van zijn wetten, regelingen en procedures.

2. De Commissie bepaalt zelf welke van haar diensten met de in lid 1 bedoelde beveiligingsmaatregelen worden belast.

Aansprakelijkheid en verplichtingen*Artikel 40*

1. Elke DIS-partner die gegevens in het systeem heeft ingevoerd is verantwoordelijk voor de juistheid, actualiteit en rechtmatigheid van die gegevens. Elke Lid-Staat, of in voorkomend geval de Commissie, is ook verantwoordelijk voor de naleving van het bepaalde in artikel 26 van deze verordening.

2. Elke DIS-partner is, in overeenstemming met zijn eigen wetten, regelingen en procedures, of met de overeenkomstige communautaire voorschriften, aansprakelijk voor de schade die een persoon door het gebruik van het DIS in de betrokken Lid-Staat of bij de Commissie lijdt.

Dit is eveneens het geval wanneer de schade werd veroorzaakt doordat de gegevensverstrekende DIS-partner onjuiste gegevens heeft ingevoerd dan wel gegevens in strijd met deze verordening heeft ingevoerd.

3. Indien de DIS-partner tegen welke een rechtsvordering wordt ingesteld in verband met onjuiste gegevens, niet de partner is die de gegevens heeft verstrekt, trachten de betrokken partners overeenstemming te bereiken over de vraag of de gegevensverstrekende partner al dan niet een deel van de uitbetaalde schadevergoeding aan de andere partner dient terug te betalen. De overeengekomen bedragen worden op verzoek terugbetaald.

Artikel 41

De Commissie neemt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een mededeling betreffende de invoering van het DIS op.

TITEL VI

GEGEVENSBEWAKING BIJ NIET-GEAUTOMATISEERDE GEGEVENSUITWISSELING

Artikel 42

De bepalingen met betrekking tot de geautomatiseerde uitwisseling en de verwerking van gegevens zijn mutatis mutandis op de niet-geautomatiseerde uitwisseling en verwerking van gegevens van toepassing.

TITEL VII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 43

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité van raadgevende aard, het Comité wederzijdse bijstand in douanezaken, hierna „het comité” genoemd. Het comité is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen met inachtneming van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming. Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies. De Commissie wordt bijgestaan door een comité dat bestaat uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

3. De procedure van lid 2 wordt met name gehanteerd om te beslissen:

a) welke gegevens in het DIS worden ingevoerd, zoals bepaald in artikel 25;

b) om aan internationale of regionale organisaties onder de in artikel 29 vastgestelde voorwaarden toegang te verlenen tot het DIS;

c) over de vaststelling van de verrichtingen met betrekking tot de landbouwvoorschriften waarvoor gegevens in het DIS moeten ingevoerd worden, zoals bedoeld in artikel 23, lid 3.

4. Het comité buigt zich over elke kwestie in verband met de toepassing van deze verordening, die door haar voorzitter op eigen initiatief of op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat aan de orde kan worden gesteld.

5. Voor de doeleinden van dit artikel heeft het comité rechtstreekse toegang tot en kan het direct gebruik maken van gegevens uit het DIS.

Artikel 44

Onverminderd de in titel V neergelegde bepalingen betreffende het DIS, kan het beschikbaar stellen van de in deze verordening bedoelde documenten worden vervangen door het verstrekken van inlichtingen, in ongeacht welke vorm en voor dezelfde doeleinden, door middel van informaticasystemen.

Artikel 45

1. De gegevens die krachtens deze verordening in welke vorm dan ook worden verstrekt, met inbegrip van de in het in artikel 23 bedoelde DIS opgeslagen gegevens, zijn vertrouwelijk. Zij vallen onder het beroepsgeheim en genieten de bescherming waarin de nationale wetgeving van de ontvangende Lid-Staat voor dergelijke gegevens voorziet en van de overeenkomstige bepalingen die voor de communautaire instanties gelden.

De in de eerste alinea bedoelde gegevens mogen met name niet worden doorgegeven aan andere personen dan die welke, in de Lid-Staten of bij de Instellingen van de Gemeenschap, er uit hoofde van hun functie kennis van dienen te nemen of ze dienen te gebruiken. Voorts mogen zij niet worden aangewend voor andere doeleinden dan die waarin de onderhavige verordening voorziet, tenzij de Lid-Staat of de Commissie, die ze heeft verstrekt of ze in het in artikel 23 van deze verordening bedoelde douane-informatiesysteem heeft ingevoerd, daarvoor uitdrukkelijk toestemming heeft verleend, onder de door deze Lid-Staat of door de Commissie vastgestelde voorwaarden, en voor zover deze bekendmaking of dit gebruik niet strijdig zijn met de ter zake geldende bepalingen van de Lid-Staat waar de ontvangende autoriteit gevestigd is.

2. Onverminderd de in titel V neergelegde bepalingen betreffende het DIS worden inlichtingen betreffende natuurlijke personen en rechtspersonen in het kader van deze verordening slechts verstrekt indien zulks strikt

noodzakelijk is voor het voorkomen, vaststellen of vervolgen van handelingen die strijdig zijn met de douane- en landbouwvoorschriften.

3. Het bepaalde in de leden 1 en 2 vormt geen beletsel voor het gebruik van de krachtens deze verordening verkregen gegevens bij gerechtelijke procedures of rechtsvervolgingen die achteraf worden ingesteld wegens niet-naleving van de douane- of landbouwvoorschriften.

Indien de gegevens voor dit doel worden gebruikt, wordt de bevoegde autoriteit die ze heeft verstrekt daarvan onverwijld in kennis gesteld.

4. Wanneer een Lid-Staat de Commissie ervan in kennis stelt dat een natuurlijke persoon of een rechtspersoon waarvan de naam hem werd medegedeeld krachtens de bepalingen van de onderhavige verordening, na aanvullend onderzoek niet bij een onregelmatigheid betrokken blijkt te zijn, geeft de Commissie daarvan onverwijld kennis aan de instanties waaraan uit hoofde van deze verordening persoonsgegevens werden medegedeeld. Deze persoon wordt dan niet langer behandeld als een persoon die op basis van de eerste mededeling als betrokken bij een onregelmatigheid werd beschouwd.

Wanneer de op deze persoon betrekking hebbende persoonsgegevens in het in artikel 23 bedoelde DIS zijn opgeslagen, dienen zij daaruit te worden verwijderd.

Artikel 46

Voor de toepassing van deze verordening nemen de Lid-Staten alle nodige maatregelen ten einde:

- a) intern een goede coördinatie te verzekeren tussen de in artikel 1, lid 1, bedoelde administratieve autoriteiten;
- b) in hun onderlinge betrekkingen en voor zover nodig te zorgen voor een rechtstreekse samenwerking tussen de autoriteiten die zij hiertoe speciaal machtigen.

Artikel 47

In onderling overleg en voor zover nodig kunnen de Lid-Staten de regels vaststellen waarmee de goede werking van de wederzijdse bijstand als bedoeld in deze verordening kan worden verzekerd, met name om te vermijden dat het toezicht op personen of goederen wordt onderbroken, hetgeen nadelig zou kunnen zijn voor de vaststelling van met de douane- en landbouwvoorschriften strijdige handelingen.

Artikel 48

1. Deze verordening verplicht de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten niet elkaar bijstand te verlenen

wanneer deze bijstand de openbare orde zou kunnen verstoren of andere wezenlijke belangen van de Lid-Staat waar zij gevestigd zijn, zou kunnen schaden.

2. Elke weigering van bijstand wordt met redenen omkleed.

De Commissie wordt zo spoedig mogelijk van de weigering van bijstand en van de aangevoerde redenen in kennis gesteld.

Artikel 49

Onverminderd het recht op informatie dat de Commissie aan andere bepalingen ontleent, geven de Lid-Staten de Commissie kennis van administratieve of rechterlijke beslissingen of de essentiële elementen daarvan die betrekking hebben op de toepassing van sancties wegens niet-naleving van de douane- of landbouwvoorschriften in gevallen waaromtrent mededelingen zijn gedaan overeenkomstig de artikelen 17 en 18 van deze verordening.

Artikel 50

Onverminderd de aan het in titel V bedoelde DIS verbonden kosten en de bij wijze van schadevergoeding te betalen bedragen waarin artikel 38 voorziet, vorderen de Lid-Staten en de Commissie in geen geval terugbetaling van de uit de toepassing van deze verordening voortvloeiende kosten, met uitzondering van de vergoedingen die eventueel aan deskundigen worden betaald.

Artikel 51

Onverminderd het bepaalde in artikel 2, lid 1, vierde streepje, en artikel 3, laat deze verordening de toepassing in de Lid-Staten van de regels betreffende de strafrechtelijke vervolging en de wederzijdse hulp in strafzaken, met inbegrip van de regels betreffende het geheim van het onderzoek, onverlet.

Artikel 52

1. Verordening (EEG) nr. 1468/81 wordt ingetrokken.

2. De verwijzingen naar Verordening (EEG) nr. 1468/81 worden geacht te zijn gedaan naar de onderhavige verordening.

Artikel 53

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

*BIJLAGE***1. Gegevensregistratie**

1.1. Voor zover mogelijk dienen geregistreerde persoonsgegevens voor politiedoeleinden exact te zijn en beperkt te blijven tot de gegevens die de politie nodig heeft om haar wettelijke taken in het kader van het nationaal recht te vervullen en te voldoen aan de uit het internationaal recht voortvloeiende verplichtingen.

1.2. Voor zover mogelijk moeten de diverse gegevenscategorieën worden onderscheiden naar gelang de graad van exactheid en betrouwbaarheid; in het bijzonder moeten op feiten gebaseerde gegevens worden onderscheiden van gegevens die op persoonlijke meningen of interpretaties berusten.

1.3. Voor administratieve doeleinden verzamelde gegevens die bestemd zijn voor permanente registratie moeten in een afzonderlijk bestand worden opgenomen. In elk geval moet ervoor gezorgd worden dat administratieve gegevens niet aan de regels voor politiegegevens zijn onderworpen.

2. Gebruik van de gegevens door de politie

2. Onverminderd punt 3 mogen door de politie verzamelde en geregistreerde persoonsgegevens voor politiedoeleinden uitsluitend voor deze doeleinden worden gebruikt.

3. Verstrekking van gegevens**3.1. Verstrekking binnen de politiediensten**

De verstrekking van gegevens tussen diensten van de politie met het oog op gebruik voor politiedoeleinden is alleen toegestaan indien er bij deze verstrekking een legitiem belang gebaat is in het kader van de wettelijke taken van deze diensten.

3.2.1. Verstrekking aan andere openbare instanties

Verstrekking van gegevens aan openbare instanties is alleen toegestaan indien in een bepaald geval:

- a) er een duidelijke wettelijke verplichting of machtiging is of een machtiging van de toezichhoudende instantie, of indien
- b) deze gegevens voor de ontvanger onontbeerlijk zijn voor de uitoefening van zijn eigenlijke wettige taak en voor zover het doel van de gegevensverzameling of -behandeling door de ontvanger niet onverenigbaar is met het oorspronkelijk voorziene doel en voor zover de wettelijke verplichtingen van de verstreckende dienst er niet mee in strijd zijn.

3.2.2. Verstrekking is daarnaast bij uitzondering toegestaan indien in een bepaald geval:

- a) de verstrekking zonder enige twijfel in het belang van de betrokkene is, en indien deze daarvoor toestemming heeft gegeven of de omstandigheden ondubbelzinnig een dergelijke toestemming laten veronderstellen, of indien,
- b) de verstrekking noodzakelijk is om een ernstig en onmiddellijk gevaar af te wenden.

3.3.1. Verstrekking aan particuliere personen

Verstrekking van gegevens aan particuliere personen is alleen toegestaan indien in een bepaald geval er een duidelijke wettelijke verplichting of machtiging is of een machtiging van de toezichhoudende instantie.

3.3.2. Verstrekking van gegevens aan particuliere personen is daarnaast bij uitzondering toegestaan indien in een bepaald geval:

- a) de verstrekking zonder enige twijfel in het belang van de betrokkene is, en indien deze daarvoor toestemming heeft gegeven of de omstandigheden ondubbelzinnig een dergelijke toestemming laten veronderstellen, of indien,
- b) de verstrekking noodzakelijk is om een ernstig en onmiddellijk gevaar af te wenden.

3.4. Internationale verstrekking

Verstrekking van gegevens aan buitenlandse autoriteiten dient beperkt te blijven tot de politie. Deze verstrekking is alleen toegestaan indien:

- a) er een duidelijk wettelijk voorschrift bestaat dat voortvloeit uit nationaal of internationaal recht;
- b) bij ontbreken van een voorschrift, de verstrekking noodzakelijk is om een dreigend en onmiddellijk gevaar af te wenden of om een ernstige strafrechtelijke inbreuk op het gemene recht te bestraffen;

en voor zover er geen inbreuk wordt gemaakt op de nationale regelgeving betreffende de bescherming van de betrokkene.

3.5.1. Verzoek om verstrekking

Behoudens specifieke voorschriften van de nationale wetgeving of internationale overeenkomsten, dienen verzoeken om verstrekking informatie te bevatten over de verzoekende instantie of persoon, en over het doel en het motief.

3.5.2. Voorwaarden voor verstrekking

De kwaliteit van de gegevens moet, voor zover mogelijk, uiterlijk voor de verstrekking worden geverifieerd. Voor zover mogelijk dienen bij verstrekking van gegevens de rechterlijke beslissingen en de beslissingen om niet te vervolgen te worden vermeld en de op persoonlijke meningen of interpretaties berustende gegevens bij de bron te worden geverifieerd voor ze verstrekt worden; hun graad van betrouwbaarheid of exactheid moet worden aangegeven.

Indien blijkt dat de gegevens niet meer exact en volledig bijgewerkt zijn, mogen ze niet worden verstrekt: als verouderde of onjuiste gegevens zijn verstrekt, moet de verstreckende instantie voor zover mogelijk alle instanties waaraan de gegevens zijn verstrekt hiervan op de hoogte stellen.

3.5.3. Waarborg betreffende de verstrekking

De aan andere instanties, particuliere personen of buitenlandse autoriteiten verstrekte gegevens mogen niet voor andere doeleinden worden gebruikt dan de in het verzoek om verstrekking gespecificeerde doeleinden.

Voor gebruik voor andere doeleinden dient de verstreckende instantie een machtiging te geven, onverminderd de in de punten 3.2 tot en met 3.4 opgenomen bepalingen.

3.6. Koppeling van bestanden en directe toegang (on-line toegang)

Voor de koppeling van bestanden aan andere bestanden die gebruikt worden voor andere doeleinden geldt een van de volgende voorwaarden:

- a) machtiging door de toezichthoudende instantie met het oog op een onderzoek naar een bepaald delict, of
- b) overeenstemming met een duidelijk wettelijk voorschrift.

De directe toegang (on-line toegang) tot een bestand is alleen toegestaan als deze in overeenstemming is met de nationale wetgeving die rekening dient te houden met de in deze bijlage opgenomen beginselen.

4. Openbaarheid, recht op inzage in politiebestanden, recht op rectificatie en recht op beroep

4.1. De toezichthoudende instantie dient maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat het publiek op de hoogte is van het bestaan van bestanden die het onderwerp zijn van een kennisgeving en van zijn recht met betrekking tot deze bestanden. Bij de toepassing van dit beginsel moet rekening gehouden worden met de specificiteit van de bestanden ad hoc, in het bijzonder de noodzaak te vermijden dat de uitoefening van een wettelijke taak van de politie ernstig wordt gehinderd.

4.2. De betrokkene dient met een redelijk tijdsinterval en binnen een redelijke termijn inzage te kunnen krijgen in een politiebestand overeenkomstig de bepalingen van het nationaal recht.

4.3. De betrokkene dient eventueel rectificatie te kunnen eisen van de hem betreffende gegevens in een bestand.

De persoonsgegevens waarvan de toepassing van het recht op inzage heeft aangetoond dat ze onjuist zijn, of die overbodig, onjuist of niet relevant zijn gebleken voor de toepassing van een van de andere in deze aanbeveling opgenomen beginselen, dienen verwijderd of verbeterd te worden, of er dient een rectificatie aan het bestand te worden toegevoegd.

Dergelijke maatregelen voor de verwijdering of rectificatie dienen voor zover mogelijk van toepassing te zijn op alle bijgevoegde documenten in het politiebestand, en dienen voor zover zij niet onmiddellijk worden uitgevoerd, uiterlijk tijdens de registratie of verstrekking van latere gegevens te worden uitgevoerd.

4.4. De uitoefening van het recht op inzage, op rectificatie of verwijdering is alleen aan een beperking onderhevig voor zover een dergelijke beperking onontbeerlijk is voor de uitoefening van een wettelijke taak van de politie of noodzakelijk voor de bescherming van de betrokkene of de rechten en vrijheden van anderen.

In bijzondere gevallen kan in het belang van de betrokkene schriftelijke kennisgeving door de wet worden uitgesloten.

4.5. Een weigering of beperking van deze rechten dient schriftelijk te worden gemotiveerd. Kennisgeving van de motivering kan slechts worden geweigerd voor zover dit onontbeerlijk is voor de uitoefening van een wettelijke taak van de politie of noodzakelijk voor de bescherming van de betrokkene of de rechten en vrijheden van anderen.

4.6. Indien inzage wordt geweigerd, dient de betrokkene de mogelijkheid te hebben beroep aan te tekenen bij de toezichthoudende instantie of bij een andere onafhankelijke instantie, die dient te controleren of de weigering gegrond is.